

Ислом Нури

Шайхул Ислам Ибн Таймия қаламларига мансуб
Таржимон: Абу Солиҳ

□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□

Барча ҳамду-сано Аллоҳ учун. У Зотдан мадад ва мағфират сўраймиз. Нафсимиз ва амалларимизнинг ёмонлигидан Аллоҳ паноҳ беришини сўраймиз. Аллоҳ ҳидоят қилганни адаштирувчи ва У адаштирган кимсани ҳидоят қилувчи йўқдир. У Зотнинг: Ундан ўзга барҳақ маъбуд бўлмаган Аллоҳ эканига гувоҳлик берамиз ҳамда Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Аллоҳнинг бандаси ва расули эканлигига гувоҳлик берамиз. Аллоҳ у зотни барча динларга ғолиб бўлиши учун ҳақ дин ва ҳидоят билан юборди, бунга Аллоҳнинг ўзи етарли гувоҳдир.

Аллоҳ Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва салламини қиёмат олдидан хушхабар берувчи ва огоҳлантирувчи қилиб юборди. Ўз изни ила Аллоҳ йўлига даъват қилувчи ва ёруқ нур қилди. У билан одамларни залолатдан ҳидоятга, кўрликдан басиратга ва адашишдан тўғри йўлга олиб чиқди. У билан ожиз кўзларни очди, кар қулоқларни эшиттирди ва қулф қалбларни очиб ташлади. У билан ҳақ ва ботил, ҳидоят ва залолат, рушд ва адашиш, мўминлар ва кофирлар, саодатманд аҳли жаннат ва бахтиқро аҳли дўзах, Аллоҳнинг дўстлари ва душманлари ўртасини ажратди.

Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам кимга Аллоҳнинг дўстларидан, деб гувоҳлик берган бўлсалар, у Раҳмоннинг дўстларидандир ва кимга Аллоҳнинг душмани деб гувоҳлик берган бўлсалар, у Аллоҳнинг душмани ва шайтоннинг дўстларидандир.

Ислом Нури

Аллоҳнинг дўстлари ва Шайтоннинг дўстлари

Дарҳақиқат, Аллоҳ таоло инсонлар ичида Ўзининг дўстлари борлигини, Шайтоннинг ҳам дўстлари борлигини Ўз китобида ва Расулининг суннатида баён қилиб, Раҳмоннинг дўстлари ва Шайтоннинг дўстлари ўртасини ажратди. Аллоҳ таоло айтди: **«Огоҳ бўлингизким, албатта Аллоҳнинг дўстларига (охиратда) бирон хавф-хатар йўқдир ва улар ғамгин бўлмайдилар. Иймон келтирган ва (Аллоҳдан) қўрқувчи бўлган зотлар учун ҳаёти дунёда ҳам, охиратда ҳам хушxabар бордир. Аллоҳнинг сўзлари ўзгартирилмас. Мана шу (мазкур неъматларга эришиш) улуғ бахтдир.»** (Юнус: 62-64). Яна деди: **«Аллоҳ мўминларнинг дўстидир. Уларни қоронғу зулматлардан ёруғлик — нурга чиқаради. Кофирларнинг дўстлари эса шайтонлардир. Улар кофирларни ёруғлик-нурдан қоронғу-зулматларга чиқарадилар. Ана ўшалар жаҳаннам эгаларидир ва унда абадий қолажақлар.»** (Бақара: 257) Яна айтди: **«Эй мўминлар, яхудийлар ва насронийларни дўст тутмангиз! Уларнинг баъзилари баъзиларига дўстдирлар Сизлардан ким уларга дўст бўлса, у ўшалардандир. Албатта, Аллоҳ золим қавми ҳидоят қилмас. Сиз — дилларида мараз бўлган кимсалар: «Бизга бирон бало етишидан қўрқамиз», деган ҳолларида кофирлар томонга шошаётганларини кўрасиз. Шояд Аллоҳ мусулмонларга ғалаба берса ёки Ўз ҳузуридан (бу мунофиқ кимсаларни шарманда қиладиган) бирон ишни келтириб, улар ичларида яширган нарсаларига надомат қилувчиларга айланиб қолсалар. Шунда мўминлар бир-бирларига: «Жон-жаҳдлари билан Сизлар билан биргамиз», деб қасам ичганлар шуларми?» — дейдилар. У мунофиқларнинг қилган амаллари беҳуда кетди ва ўзлари зиён**

Ислом Нури

кўрувчиларга айланиб қолишди. Эй мўминлар, сизларнинг ичингиздан кимда-ким динидан қайтса, Аллоҳ бошқа бир қавми келтирурки, Аллоҳ уларни яхши кўради, улар Аллоҳни яхши кўрадилар. Улар мўминларга ҳокисор, кофирларга эса қаттиққўл, бирон маломатгўйнинг маломатидан кўркмай Аллоҳ йўлида курашадиган кишилардир. Бу Аллоҳнинг фазлу марҳамати бўлиб, Ўзи хоҳлаган кишиларга берур. Аллоҳ фазлу карами кенг, билувчидир. Сизларнинг дўстингиз фақат Аллоҳ, Унинг пайғамбари ва тавозе қилган ҳолларида намозни тўқис адо этадиган, закотни адо этадиган мўминлардир. Кимки Аллоҳни, Унинг пайғамбарини ва мўминларни дўст тутса (нажот топгай), зеро фақат Аллоҳнинг гуруҳигина ғолиб бўлувчидир.» (Моида: 51-56). Яна деди: «У жойда (Қиёмат куннда) ҳам салтанат Ҳақ таолоникидир. У энг яхши савоб - мукофот ато этувчи ва энг хайрли оқибатни берувчи зотдир.» (Каҳф: 44).

Аллоҳ таоло Шайтоннинг дўстларини зикр қилиб деди: «**(Эй мўмин бандам), ҳар қачон Қуръон қироат қилсанг, албатта малъун шайтондан Аллоҳ паноҳ беришини сўрагин! Албатта, иймон келтирган ва ёлғиз Раббиларига таваккул қиладиган зотлар устида (шайтон) учун ҳеч қандай салтанат — ҳукмронлик йўқдир.**» (Наҳл: 98-100). Яна деди: «**Иймон келтирганлар Аллоҳ йўлида жанг қиладилар, кофир кимсалар эса шайтон йўлида жанг қиладилар. Шайтоннинг дўстларига қарши жанг қилингиз! Шубҳасиз, шайтоннинг макри заифдир.**» (Нисо: 76). Яна деди: «**Эсланг, (эй Мухаммад – соллаллоҳу алайҳи ва саллам), фаришталарга Одам учун саломлашиш саждасини қилинг, дейишимиз билан саждага эгилдилар. Фақат иблис (сажда қилмади). У жинлардан эди. Парвардигорининг амрига**

Ислом Нури

бўйсунушдан бош тортди. Энди сизлар (эй Одам болалари) Мени қўйиб, уни (яъни, иблисни) ва зурриётларини дўст тутасизларми?! Улар сизларга душман-ку! У (иблис) золим кимсалар учун (Аллоҳнинг ўрнига ибодат қилинадиган) нақадар ёмон «бадалдир». (Каҳф: 50). Яна: «Кимки Аллоҳни қўйиб, шайтонни дўст тутса, у очикдан-очик зиён қилибди.» (Нисо: 119). Аллоҳ таоло деди: «Ундай зотларга айрим кимсалар: «Қурайш одамлари сизларга қарши (саноксиз лашкар) тўплаган; кўрқингиз!» — деганларида бу гап уларнинг иймонларини зиёда қилди ва: «Бизга ёлғиз Аллоҳнинг Ўзи кифоя. У зот биз унга ишларимизни топширадиган энг яхши вакилдир!» — дедилар. Бас, у юришдан бирон нохушлик етмай Аллоҳнинг неъмат ва фазли билан қайтдилар. Улар Аллоҳнинг ризолигини истадилар. Аллоҳ эса улуғ фазлу марҳамат соҳибидир. Албатта ўша (сизларни васвасага солмоқчи бўлган) шайтоннинг ўзидир. У сизларни ўзининг дўстларидан (кофирлардан) кўрқитмоқчи бўлади. Бас, агар мўмин бўлсангизлар, улардан кўрқмангиз, мендан кўрқингиз!». (Оли Имрон: 173-175). Яна деди: «Эй Одам болалари, шайтон Ота-онангиз (Одам ва Ҳавво)нинг авратларини ўзларига кўрсатиш (яъни уятли аҳволга солиб қўйиш) учун либосларини ечиб, жаннатдан чиқаргани каби сизларни ҳам тақво либосини ёки авратни тўсадиган ҳиссий либосни тарк қилиш маъсиятини сизларга чиройли кўрсатиб алдаб қўймасин! Чунки, у ва унинг малайлари сизларни ўзингиз билмайдиган тарафдан кўриб турадилар. Албатта Биз шайтонни иймонсиз кимсаларга дўст қилиб қўйганмиз. Улар қачон бирон бузуқ иш қилсалар (масалан, улар Каъбани яланғоч ҳолларида тавоф қилар эдилар): «Ота-боболаримизни шундай ҳолда топганмиз. Буни

Ислom Нури

бизга Аллоҳ буюрган, дейдилар. Айтинг (эй Муҳаммад – соллаллоҳу алайҳи ва саллам): «Аллоҳ ҳеч қачон бундай бузук ишларга буюрмайди. Аллоҳ шаънига (ўзингиз) билмайдиган нарсаларни айтаверасизларми?! Айтинг: «Раббим адолатга буюргандир. У ибодатни У учун холис қилишингизга умумий суратда ва хусусан масжидларда бўлганингизда холис қилишга буюрган. У зотга динингизни холис қилган ҳолда илтижо этингиз. Сизларни бошлаб яратган ҳолига қайтурсиз. (Яъни, аввал сизлардан йўқдан бор қилгани каби Қиёмат Кунда яна ҳисоб-китоб учун қабрларингиздан чиқарур.) У бир гуруҳни ҳидоят қилди, бошқа бир гуруҳга эса йўлдан озиш ҳақ бўлди. Чунки, улар Аллоҳни қўйиб, шайтонга дўст тутиниб олганларда, яна ўзларини ҳидоят топувчилар, деб ҳисоблайдилар.» (Аъроф: 27-30). Яна деди: «Албатта, шайтонлар ўз дўстларини (яъни мушрикларни) сизлар билан жанжаллашишлари учун васвасага солурлар». (Анъом: 121).

Иброҳим Халил алайҳиссалом ўз отасига айтди: «**Эй ота, ҳақиқатан мен сизга Раҳмон томонидан азоб етиб, (дўзахда) шайтонга дўст бўлиб қолишингиздан қўрқаман**». (Марям: 45). Яна деди: «(Эй Муҳаммад – соллаллоҳу алайҳи ва саллам – эсланг: Аллоҳ) уларнинг барчаларини тўплайдиган Кунда: «**Эй жинлар жамоаси, инсонлардан жуда кўпини (адаштирдингиз), дер**».

Шунда у жинларнинг инсонлардан бўлган дўстлари:

«**Парвардигоро, бизлар бир биримиздан фойдаландик ва Ўзинг биз учун белгилаб қўйган ажалимизга етиб келдик**»...». (Анъом: 128). Яна деди: «**Кимки Аллоҳни қўйиб, шайтонни дўст тутса, бас, у очикдан-очик зиён қилибди**.» (Нисо: 119). Яна деди: «**Аллоҳ мўминларнинг дўстидир. Уларни қоронғу зулматлардан ёруғлик — нурга чиқаради. Кофирларнинг дўстлари эса**

Ислом Нури

шайтонлардир. Улар кофирларни ёруғлик-нурдан қоронғу-зулматларга чиқарадилар». (Бақара: 257). Яна деди: «Эй мўминлар, Менинг душманим ва сизларнинг душманларингиз (бўлган мушриклар)ни дўст тутманглар! Сизлар уларга дўстлик (ҳақида хат-хабар) юборурсизлар, ҳолбуки улар сизларга келган ҳақ (дин ва Қуръон)га кофир бўлгандирлар! Улар пайғамбарни ҳам сизларни ҳам Раббингиз бўлмиш Аллоҳга иймон келтирганларингиз сабабли (ўз диёрларингиздан) ҳайдаб чиқармоқдалар-ку! Агар сизлар Менинг йўлимда жиҳод қилиш учун ва Менинг розилигимни истаб чиққан бўлсангизлар (у ҳолда мушрик-кофир кимсаларни дўст тутманглар)! Сизлар уларга пинҳона дўстлик қилмоқдасизлар! Ҳолбуки, Мен сизлар яширган нарсани ҳам, ошкор қилган нарсани ҳам жуда яхши билувчидирман! Сизлардан ким шу (иш)ни қилса, аниқки, у тўғри йўлдан озибди! (Эй мўминлар), агар улар (мушриклар) сизларга зафар топсалар душманларингиз бўлурлар ва сизларга қўл ва тилларини ёмонлик билан чўзадилар (яъни сизларни ўлдирадилар, ҳақоратлар қиладилар). Улар сизларнинг яна кофир бўлишларингизни истайдилар. (Қиёмат Кунда) сизларга қариндош-уруғларингиз ҳам, бола-чақаларингиз ҳам ҳаргиз фойда бермас! Қиёмат Кунда (Аллоҳ) ўрталарингизни ажратиб қўюр, (Бас, нечун ўша уруғ-авлодингизни ҳимоя қилиш учун Аллоҳга гуноҳкор бўлмоқдасизлар?!). Аллоҳ қилаётган амалларингизни кўриб турувчидир. Сизлар учун Иброҳим ва у билан бирга бўлган кишиларда (уларнинг кофирларга қилган муносабатларида) гўзал намуна бордир. Эслангиз, улар ўз қавмларига: «Дарҳақиқат, бизлар сизлардан ва сизлар Аллоҳни қўйиб ибодат қилаётган бутларингиздан безормиз. Бизлар

Ислом Нури

сизлар (ишониб, ибодат қилаётган бут-санамлар)ни инкор этдик. Токи сизлар ёлғиз Аллоҳга иймон келтиргунларингизча сизлар билан бизнинг ўртамизда адоват ва ёмон кўриш зоҳирдир», дедилар. Фақат Иброҳим ўз(ининг кофир бўлган) отасига: «Албатта мен (Аллоҳдан) сиз учун мағфират сўрайман, (лекин) сизга Аллоҳ томонидан бўладиган бирон нарсани (азобни қайтаришга) молик эмасман», (деган сўзларигина сизларга намуна бўлмасин)? Парвардигоро, бизларни бу кофир бўлган кимсаларга мафтун-алданувчи қилиб қўймагин, бизларни(нг гуноҳларимизни) мағфират қилгин. Парвардигоро, албатта Сен Ўзинг қудрат ва ҳикмат соҳибидирсан». (Мумтаҳана: 1-5).

(Давоми бор)